

Frågor och svar (sammanställda från privata sessioner och tidigare föredrag)

FRÅGA: Kan du när som helst ta emot tankemeddelanden från oss?

SVAR: Vid vissa tillfällen, ja. Jag kan inte ta emot dem medan jag manifesterar mig genom mediet, eftersom materien då står i vägen. I övrigt får jag meddelanden, men ibland måste jag lämna dem vidare till andra. Ibland har jag tillåtelse att ta hand om dessa meddelanden själv och ibland måste jag bortse från dem. Allting beror på. Vissa av er har sålunda redan upplevt att jag fick era meddelanden, eftersom det kom svar. Vid andra tillfällen var det inte så, för det kunde inte låta sig göra. Detta berodde på omständigheter som ni kan bortse från och inte för att meddelandet inte togs emot. Ibland ges ett svar på ett annat sätt än vad ni förväntar er. Motivet hos en person som sänder ett meddelande genom tanken i stället för att uttala det högt behöver också beaktas. Om motivet endast utgör en förlägenhet och ovillighet att övervinna högmod, är vi inte tillåtna att lyssna till det.

FRÅGA: Är det möjligt att sända meddelanden till alla våra andra andevänner som finns omkring oss?

SVAR: Åh ja, naturligtvis. Det beror återigen på vilket slag. Om de består av andliga meddelanden – meddelanden för att hjälpa och ge råd åt andar som kanske är mer mottagliga för dig personligen – då är det definitivt möjligt. Om det är något världsligt, förhindras de ofta att se det, men ibland ser de det och även detta är för ett syfte.

FRÅGA: Vad är skillnaden mellan en emotionellt mogen och en omogen person? Hur kan man se det?

SVAR: En emotionellt mogen person är en som förstår livet som det är, nämligen att det inte bara kommer med glädje utan också med smärta. Intellectuellt förstår de allra flesta det, om de är normala, men känslomässigt gör inte många människor det. De säger att livet har sina regniga dagar, men känslomässigt drar de sig undan smärtan. Detta är ett tecken på emotionell omognad, att inte möta livet och verkligheten som de är och att sakna modet att acceptera dem på detta sätt.

Ett annat tecken på emotionell omognad är avvisandet av ansvar. Jag menar detta inte bara i uppenbar bemärkelse, i bemärkelsen att en mor tar hand om sina barn eller en far försörjer sin familj. Detta är så uppenbart att jag inte behöver nämna det. Det indikerar dessutom inte ens en specifik avsaknad av emotionell mognad att inte göra det. Detta skulle vara en genomgående omognad. Jag avser ansvaret inför den innersta personen, ansvaret inför Gud, ansvaret inför sig själv, erkännandet av att vara ansvarig för sina egna problem och ansvaret att ta sig ur problemen genom att använda sin egen makt – genom att hitta inom sig det som har orsakat det. Och det finns andra ansvarsområden, såsom ansvaret att skydda svagare människor fysiskt och emotionellt. Man kan ganska lätt känna igen en emotionellt mogen person om man själv ökar sin egen emotionella mognad. Det är ofta ett tydligt tecken på emotionell omognad att man undandrar sig vissa ansvarsområden, även om det skulle medföra glädje, uppfyllelse och utveckling att åta sig det ansvaret. Rädslan för kärlek och dess risker är ett tecken på emotionell omognad. Detta är bara för att ge några av de mest uppenbara exemplen. Med detta i åtanke kommer ni att kunna hitta många mer specifika och detaljerade svar.

FRÅGA: Om en person vill veta sanningen från en läkare eller astrolog, vad ska doktorn eller astrologen göra? Berätta sanningen, ljuga eller undvika det?

SVAR: Du menar en obehaglig sanning?

FRÅGA: Ja, om sjukdom eller död.

SVAR: Det beror väldigt mycket på det enskilda fallet, min kära vän. Det är omöjligt att göra ett generellt uttalande här. Det finns fall där sanningen är mildare och det finns vissa fall när den inte är det. Jag kan omöjligen generalisera. Jag skulle behöva känna till det specifika fallet, om du har ett i åtanke.

FRÅGA: Jag skulle vilja fråga dig om självbevaringsdriften har något att göra med en persons val att välja ondskans väg, det vill säga att avvisa den egna utvecklingens väg.

SVAR: Jo, på ett förvrängt, okunnigt sätt, ja. En andligt blind person tror alltid att en överdriven självviskhet bevarar jaget. Men i verkligheten är det inte så. Självbevaringsdriften, om den är fri från alla lager av okunnighet, skulle alltid leda en person till att ta vägen mot att utveckla och rena sig själv i djupaste bemärkelse och den gör utan tvivel alltid det. Ni förstår detta bättre om ni tänker igenom det noggrant. Avvisandet av egen utveckling och rening kommer inte från självbevaringsdriften. Detta är egentligen ingenting annat än en rationalisering.

FRÅGA: Jag skulle vilja få höra om ämnet vad gäller självviskhet när man ber.

SVAR: Jag har diskuterat detta vid olika tillfällen, men jag ska göra det igen, kanske från en annan infallsvinkel. Jag vet att många människor är rädda för att de ber enbart utifrån själviskhet. Här kan jag bara säga, mina vänner, att det beror väldigt mycket på hur man ber och vad motivet är. Det går inte att säga om någonting att det är själviskt eller att det inte är det, förutom för grova handlingar. I alla era önskningar och inställningar är det motivet som räknas. Det beror alltid på detta hur.

Svaret på detta är egentligen mycket enkelt. Om man ber om saker bara för att man vill ha dem för att de är angenäma och det är allt, då är detta förstås en självisk bön och den kommer inte att göra någon nytta alls. Endast en andlig kraft som kommer ur din själ kommer att ha någon effekt. Själviska böner indikerar ett missförstånd av livet och utgör därför en osanning, även om man inte begår en avsiktlig lögn. En osann tanke, hur oskyldig och i god tro den än kan vara, kan emellertid inte förenas med de sanna krafterna i kosmos. Lika attraherar lika och denna lag kan inte ändras. En av de första sakerna ni lär er på den här vägen är att ställa er frågor kring era egna motiv, varför ni önskar en viss sak. Du lär dig att ställa dig frågan ”varför” vad gäller vissa av dina känslomässiga reaktioner och om du inte kan ge dig själv svaret, skulle en god början vara att be om viljan att utan rädsla och i sanning få insikt i dig själv. Detta kan inte tolkas som själviskhet. Du ber således om att dina motiv ska bli renade.

Det finns vidare absolut ingenting själviskt i det om du önskar andra individer gott och om du kan förmå dig att be för dem som har skadat dig – och mena det. Detta i sig är rening. Och om du ber om styrka och förståelse för att kunna övervinna din feghet inför att se och möta dig själv, övervinna ditt motstånd mot att utveckla dig själv, finns det ingenting själviskt i det, även om du kanske tror att den oundvikliga glädjen som följer av reningen – efter att en viss punkt är uppnådd – i sig är en självisk handling. Om du tror det, då skulle det se ut att vara ett högre mål att förbli orenad för att vara olycklig, eftersom detta skulle innebära att man är osjälvisk. I detta sammanhang behöver ni förstå att Guds lagar fungerar på följande sätt: Endast den som är lycklig kan ge andra lycka. Jag menar inte en billig och lätt erhållen lycka, utan den verkliga lyckan som bara kommer genom hårt arbete och som ingen kan ta ifrån dig. Ni kommer aldrig att se en olycklig person som verkligen kan ge andra lycka. Det är omöjligt. Man kan göra en viss god gärning, en enskild osjälvisk handling, men man kan inte göra en annan person lycklig. Om du är rädd för att vara självisk på grund av att din rening och utveckling skulle göra dig lycklig – och detta bör vara er huvudsakliga bön, till skillnad från att be för andra – betrakta alltså den lyckan som en biprodukt, som ett medel för ett ändamål och inte som ändamålet i sig. Även om själviskhet, nämligen önskan om att bli lycklig, kommer in lite i början i din strävan uppåt, erkänn detta, men gör inte en alltför stor sak av det. Acceptera dig själv som du är – och du är fortfarande ofullkomlig. Det själviska motivet är inte lika rent som det som här angavs, nämligen att lyckan

endast bör vara en biprodukt, ett medel för ett ändamål, men det är helt klart ett steg framåt på sanningens väg.

Endast genom att rena dig själv kan du bli lycklig, medan den som har en lägre grad av medvetande tror att lycka följer av att man ger efter för alla begär som kommer ur den lägre naturen. Om man inte är fri från själviskhet – och en människa är sällan det – är det utan tvivel hälsosammare att se detta tydligt i stället för att trycka undan och tvinga bort själviskheten. På detta sätt kommer den bara att dölja sig i din själ och åsamka dig mer skada än det klara och modiga erkännandet av att den finns. Beakta att målet är ett högre mål, men beakta att du känslomässigt ännu inte befinner dig där. Inse också att avskild lycka är omöjlig. Den separerande muren måste falla och detta är vad ni alla är rädda för. Ni känner er hotade utan den. Ni inser inte att när ni vill behålla er separerande mur, motverkar ni själva syftet, och ni tillbakavisar på ett ologiskt sätt er önskan om att utvecklas som kvarstår lika starkt, trots er rädsla för det. Ni har alla en önskan om lycka och ni har alla en önskan om att göra andra lyckliga. Ni kan dock inte uppnå någotdera utan att lämna er separation. Och hur lämnar man sin separation? Genom att göra just det som tycks vara svårast för dig – kanske genom att ge upp ditt högmod, genom att gå igenom din synbarliga skam. När ni närmar er problemet på det här sättet, kommer ni att inse att det verkligen inte finns något själviskt i en sådan bön. För Gud vill att du är lycklig. Det finns en lång tradition av missförstånd, en ofta outtalad föreställning om att detta att vara from innebär att vara olycklig och allvarlig. Den bilden är inpräglad i mänskligheten. Detta anses vara martyrskap. Nej, mina vänner, så är det inte. Känn er inte skyldiga om ni också blir lyckliga. Detta betyder på intet sätt att ni bör be direkt om lycka. Vad ni bör be om är styrkan och förmågan att övervinna och avlägsna hindren som ni har placerat mellan er själva och lyckan. Detta avlägsnande måste innebära att gå igenom det självförvållade olyckliga tillståndet utifrån misstag och okunnighet, inte att undfly det. I slutet av tunneln kommer ni att finna fridens, harmonins, skönhetens och glädjens klara ljus som måste vara ert oavsett andras handlingar. Det är i denna anda som ni bör be.

FRÅGA: Kan jag fråga varför det ibland är så svårt att börja be överhuvudtaget?

SVAR: Ni vet alla att er utveckling inte går i en stadig linje uppåt, eller låt oss säga, för att tala i de termer som jag har använt i detta föredrag, ”nedåt”. Den växlar. Den går upp och ner, upp och ner, i spiraler. Och ibland, medan ni befinner er på en nedåtgående kurva, inser ni inte att denna nedåtgående kurva utgör ett steg högre än den förra uppåtgående kurvan som ni befann er på. Även om den förra uppåtgående kurvan på det hela taget befann sig lägre än nuvarande nedåtgående kurva, inser ni inte att denna nedåtgående kurva utgör ett steg högre än den förra uppåtgående kurvan som ni befann er på. Ni kände en upprymdhet och en befrielse som ni inte känner på den nedåtgående kurvan som ni har arbetat er upp till.

Närhelst du befinner dig på en nedåtgående kurva, stöter du på konflikter och problem och motsägelser som du ännu inte har löst. De oroar dig, de gör dig rastlös och rädd, tills du mödosamt har arbetat dig igenom dem och förstår dem, tills du har inordnat dem i hela bilden i den utsträckning som den är tillgänglig för dig nu. När du har gjort detta, inträder den uppåtgående kurvan igen och du njuter av den klara luften av att ha klättrat lite längre och erhållit en rikligare sanning. Men när den nedåtgående kurvan kommer igen, måste du utforska mörkret som består av dina egna förvirringar och misstag, vilket gör dig avskuren från den gudomliga strömmen. Detta kan överförenklas genom att säga: ”Saker är deprimerande. Jag upplever obehagliga saker och det är därför som jag är avskuren från det gudomliga flödet.” Du har rätt, men det är en halvsanning och detta är alltid farligt. De obehagliga sakerna som du upplever är endast en återspeglning och en nödvändig verkan av orsaken du har inom dig som väntar på att grävas fram. Och det är därför som flödet i sådana perioder när befinner dig på den nedåtgående kurvan – denna kan variera i längd beroende på personligheten och de inre problemen som ska lösas – är avskuret. Du omges återigen av den manifesterade världens starka intryck. Du kan inte längre tränga in i verklighetskänslan som du har smakat på vid andra tillfällen. Och detta är nödvändigt. Det kräver en kamp från din sida att uppnå en seger igen. Varje seger innebär en ny uppåtgående kurva. Det är helt naturligt att man i sådana perioder av tillfälligt mörker inte kan känna Guds absoluta sanning, att man inte vibrerar med den. Du kan inte framtvinga detta med vilja. Men vad du kan och bör göra i dessa perioder, är att tänka klart och förnuftigt kring dina upptäckter i ljuset av vad du vet nu, även om den vetskapen tillfälligt bara sitter i din hjärna. Och du måste vänta tills du blir fylld med vetskapen igen.

FRÅGA: Vilken roll spelar ärftlighet till skillnad från och utöver den ursprungliga andligheten och karman och planen?

SVAR: Ärftlighet kan endast fungera i samverkan med planen, med karma, med egenskaperna hos anden som är ämnad att födas hos vissa föräldrar för att finna de nödvändiga betingelserna i överensstämmelse med hans eller hennes egenskaper. Allting fungerar som en helhet. Ett barn ärver exempelvis synbarligen vissa egenskaper från föräldrarna, låt oss säga en talang. Den anden hade den talangen och ärvde den inte. Men anden skickades till föräldrar med samma talang eftersom omständigheterna i alla andra avseenden passar perfekt, så att denna ande kan uppfylla syftet i sitt liv på bästa sätt. Karma påverkar planen och planen avgör föräldrar, land och omständigheter som anden föds in i och vilka egenskaper som bör komma fram och vilka som förblir dolda till ett framtida liv. Vissa kan stämma överens med föräldrarna – då talar man om ärftlighet – andra kanske inte gör det. Ärftlighet är alltså inte något som fungerar godtyckligt. Den är en del av hela systemet.

FRÅGA: Och fysiska likheter?

SVAR: Samma sak. Det förklarade jag redan i samband med generna. Generna fungerar på ett sådant sätt att vissa fysiska likheter kommer att uppstå, andra likheter kommer inte att göra det. Det finns ett gott skäl och syfte för varje detalj, mina vänner. Syftet kan vara en symbol, det finns dock en innebörd.

FRÅGA: Om våra själar går in i andevärlden medan vi sover, vad är orsaken till sömnsvårigheter hos äldre människor och vad orsakar sömnsvårigheter hos yngre människor?

SVAR: Vad orsakar sömnsvårigheter generellt för alla människor? Orsaken till sömnsvårigheter är vanligtvis en rädsla – en rädsla för att släppa taget, en rädsla för att låta det undermedvetna stiga, en rädsla för att gå in i andens värld och kanske höra något som man inte vill höra. Om det finns sömnsvårigheter, bör detta vara ett mycket bra tecken på att personen omedvetet inte är villig att möta något. Vad är det? För om du hade konfronterat allting inom dig, skulle sömnsvårigheter vara omöjligt. Detta jag kan lova er. Men jag vill å andra sidan göra det helt klart att alla som sover gott och inte lider av sömnsvårigheter, inte bör tro att han eller hon ser och möter allting. Detta är en fråga om emotionell konstitution. Och de som sover mycket gott kan mycket väl ha andra symtom. Äldre människor har ofta sömnsvårigheter för att de, då de närmar sig tidpunkten när de måste gå över till vår värld, omedvetet är medvetna om att de inte har konfronterat och klarat upp allting i överensstämmelse med deras personliga plan. De blir alltmer oroliga eftersom mindre tid blir tillgänglig. Yngre människor kan undermedvetet intala sig att de fortfarande kan uppfylla sin personliga plan vid ett senare tillfälle. De som är rädda för döden kan i unga år dessutom driva bort den tanken. Ju närmare tidpunkten kommer, desto mindre är detta möjligt. Människor kanske inte medvetet inser den här rädslan överhuvudtaget. Medvetet kan de ha en tilltro som är lagd ovanpå. Under hela sitt liv fick de höra vad deras respektive religioner lärde ut, och höll – på grund av inre rädslor – intensivt fast vid dessa läror. Sanna som många av dessa läror är, tror de inte riktigt på dem. Det är en stor skillnad mellan att tro på något utifrån rädsla och att tro på något efter att man har konfronterat sina tvivel och förlikat sig med dem såväl som med sina rädslor. Den goda grunden som man erhåller på denna väg saknas i detta fall. När de närmar sig ålderdomen, vet de därför omedvetet att tiden närmar sig för att gå över till andra sidan och de vill undvika detta. Det är som om deras eget omedvetna sa: ”Jag kommer att ha tillräckligt med tid där. Jag vill stanna kvar på detta plan nu.” Om planen inte har fullgjorts, vet personens ande det och revolterar mot det. Anden är olycklig över det, samtidigt som det omedvetna fortsätter att göra allt för att motverka andens önskan. När livet närmar sig sitt slut, är det som om anden sa: ”Stanna här. Stanna kvar på detta jordiska plan. Genom att vara nervös och orolig kanske du hittar ett annat sätt att tänka och har en annan reaktion och fullgör syftet som du har kommit hit till jorden för.” Ingen äldre person som verkligen är rofylld och fullbordar allt som

han eller hon har avsatt sig att fullborda kommer att drabbas av sömnsvårigheter. Det är en helt annan sak att äldre inte behöver så mycket sömn, men detta utgör inte sömnsvårigheter.

FRÅGA: Varför kallade sig Jesus för människosonen?

SVAR: Jesus, den högsta skapade varelsen, inkarnerade som människa. Guds son föddes som vilken annan människa som helst. Detta var storheten. Och när Jesus sade sig vara människosonen, ville han indikera på ett subtilt sätt, så som han ofta gjorde, att hans födelse ägde rum i överensstämmelse med universella lagar som Gud skapade i fullkomlighet. I detta uttalande kan man återfinna en sanning som ibland har förvrängts av välmenande människor som trodde att Kristi födelse skulle förminska om även han föddes som andra människor.

FRÅGA: Vid vårt föredrag om Bhagavad Gita ställdes frågan varför vissa andliga genier, som Ramakrishna och andra, faktiskt var mycket sjuka fysiskt.

SVAR: I vissa fall är orsaken – och jag säger inte att detta gäller för alla – att en högt utvecklad ande som genomför ett uppdrag på den här jorden, frivilligt tar på sig ett sådant lidande för att visa mänskligheten att lidandet inte är så hemskt, att man kan gå igenom det och att det till och med kan berika livet, förutsatt att man intar den rätta andliga och psykologiska inställningen. Som tidigare förklarades, tog de stora religiösa lärarna med andra ord själva på sig lidande, inte för att det var något som de behövde gå igenom – detta sker förstås också och då används denna karma i kombination med uppgiften – utan för att bevisa och visa världen att acceptera lidandet och också använda det för rening. Många människor använder sig gärna av ursakten att de inte kan göra reningsarbetet så länge de lider, fysiskt eller på annat sätt. Detta tjänar alltid som en förevändning. De hävdar att om de inte hade den ena eller andra svårigheten eller smärtan, skulle de helt visst göra det, men på detta sätt kan de inte göra det. Stora religiösa lärare vill föregå med gott exempel. Detta är mycket viktigt. Om alla andliga ledare och lärare hade ett mycket lätt liv, skulle människor säga ”På det sättet är det lätt. Han har ingenting att oro sig för. Han är frisk, hans dagliga bröd är omhändertaget. Han kan ägna sin tid och energi åt sådan lyx.” Men en ledare som föregår med gott exempel i fråga om att uppnå sitt mål på utvecklingens väg samtidigt som han har sina egna svårigheter, bidrar med betydligt mer än enbart orden i undervisningen. Detta är ofta anledningen till att sådana mycket stora individer frivilligt väljer svårigheter, även om det inte längre finns i deras karma. Det kan också vara så att en karma fortfarande ska betalas av och att dessa två uppgifter – undervisningen och avbetalningen – kombineras. Vi kan inte generalisera och det är inte nödvändigt att veta vad som gäller i vardera fallen. Det räcker att förstå att det är möjligt att lida och utvecklas samtidigt.

FRÅGA: Stämmer det att Jesus är det bästa exemplet på det ena och Gandhi på det andra? Jesus accepterar frivilligt lidandet, Gandhi betalar av karma?

SVAR: Ja, det stämmer.

FRÅGA: Om det finns en fara att människor kan tro att någon som har ett lätt liv därför kan ägna sig åt andliga frågor i lugn och ro, finns det inte också en fara att andlighet tjänar som flykt för den som är född med plågor?

SVAR: Man kan inte göra rättvisa åt alla. Någon som helt enkelt inte har den goda viljan kan alltid hitta en ursäkt, oavsett vad. I det ena fallet kommer ett lätt liv att användas som förevändning, medan precis samma person kan använda en annan lärares svårighet som en ursäkt för att inte arbeta andligt. På samma sätt kan en viss lärares relativa fullkomlighet och kärlek användas som en ursäkt för att man själv inte kan göra det: "För honom är det lätt, han är så utvecklad; om jag kunde se en vanlig, misslyckad människa arbeta på det sättet, skulle detta övertyga mig" – samtidigt som just den som lyfter fram sådana invändningar kan använda en annan lärares ofullkomlighet som ursäkt. Ursäkter är alltid praktiska. Det känner ni alla till. Många av er har själva gått igenom detta stadium. Det finns lärare och ledare av alla slag, som var och en arbetar på sitt sätt. Denna variation bör tjäna till att öppna era ögon för era egna rationaliseringar. Det måste dock sägas att detta att vända sig bort på grund av att en andlig ledare har ett svårt liv, är mindre lätt att rationalisera. Er undermedvetna kamp mot denna väg är alltid sysselsatt med att hitta trovärdiga rationaliseringar. Ju mer trovärdiga de är, desto bättre tjänar de människans ovilliga del. Alla ni som ägnar er för fullt åt att finna bilder, vet att man inte får bli vilseledd när man upptäcker en orealistisk ström som döljer sig bakom en rationell ursäkt. Man måste titta under den lika noggrant som när den är irrationell.

FRÅGA: Skulle du vilja berätta för oss hur man känner igen en organiserad ande, antingen inkarnerad eller från andevärlden?

SVAR: Man kan känna igen en ande – vi kommer inte att diskutera en människa – genom vad den säger vad gäller rening och dess arbete i frälsningsplanen. Men jag kommer avsiktligt inte att ge dig mer detaljerad information om detta, eftersom det å ena sidan kan påverka ditt undermedvetna, som bör röra sig på ett fritt sätt. Det kan å andra sidan få andra att tro att du, som medium, använder vad du har hört. För närvarande är det alltså bättre att du är ovetande i detta hänseende. Din vetenskap skulle dessutom kunna påverka andarna i den utsträckning att de kan använda den. Alla ni som deltar i den här kretsen, undersök helt enkelt vad som händer och lär er av den prövningen. Vad andarna säger om reningsarbetet och om sina uppgifter blir deras identifikation. Ni bör sedan diskutera det. Och förresten vill jag säga att er diskussion efter det

förra föredraget var en mycket givande diskussion. Alla andar som deltog då är här i kväll för att de har påverkats mycket av er diskussion och de blev mycket hjälpta, inte så mycket när ni talade till dem som genom diskussionen efteråt, bland er själva.

FRÅGA: Finns det någon möjlighet att nå en mycket sjuk vän som inte längre känner igen mig?

SVAR: Det skulle kunna vara möjligt, men inte för den vanliga människan. Du skulle behöva ha uppnått ett högt renat tillstånd som ingen av mina vänner här har uppnått.

FRÅGA: Vad menade Jesus när han sa: ”Om du inte äter av Människosönens kött och dricker av hans blod äger ni inte livet”?

SVAR: Ni inser förstås, mina vänner, att detta uttalande är helt symboliskt. Köttet innebär, som jag har nämnt flera gånger, den jordiska materien som måste accepteras. Frågan för mänskligheten kretsar alltid kring ovilligheten att acceptera svårigheterna i livet med alla dess hinder. Ni avvisar materien, ni avvisar livets svårigheter, ni försöker fly undan dessa svårigheter genom olika, ofta omedvetna medel. Att insupa materien, symboliserad av Jesus kropp som kom från människan, innebär att säga ja till detta jordiska liv och allt vad det står för, det goda och det onda. Allting inryms i det. Det kan vara en bra meditationsövning att begrunda vad det jordiska livet inrymmer och vad som bör accepteras. Många människor avvisar olika saker, även goda saker, antingen av rädsla för synd eller av rädsla för att dessa goda saker medför en ökad olycka. Symboliken av Jesus blod är smärta. Blod associeras med smärta. Ni behöver även dricka smärtan, mina vänner. Återigen, acceptera den i stället för att fly från den. Acceptera den på ett sunt sätt där ni inte undflyr den. Acceptera den som en nödvändig biprodukt av livet och ditt eget tillfälliga ofullkomliga tillstånd. Acceptera den som den verkan du har satt i gång genom dina egna inre orsaker. Och om ni dricker smärtan i stället för att vända er bort från den, kommer ni att upplivas på nytt och komma ut ur smärtan, som Jesus demonstrerade genom sin död och andliga uppståndelse. Detta är symboliken i dessa ord.

FRÅGA: I astrologin sägs det att köttet är materien och blodet känslorna. Är den förklaringen giltig?

SVAR: Precis, detta är vad jag har förklarat. Smärtan känns alltid i känslokroppen.

FRÅGA: Skulle du kunna förklara Jesus uttalande ”Kom som ett litet barn”?

SVAR: Den barnlika inställningen som Jesus hänvisar till är avsaknaden av fördomar som är så nödvändig när man närmar sig hela den här vägen. Fördomar är något som är oerhört utbrett och

allmängiltigt. Vi kan observera människor som ständigt lider på grund av andras fördomar. Varför lider de? Om det finns en följdriktighet här, är detta en bra indikation på en bild och det är möjligt att de själva har de största fördomarna, kanske på ett annat sätt. Fördomar utgör en mur av mörker, medan ett barn vanligtvis är utan fördomar, ett oskrivet blad, åtminstone vad gäller den yttre, subtila kroppen. Alla dessa influenser som senare formar fördomar och bilder har ännu inte haft chansen att vara verksamma och bygga en sådan mur. Det är därför som barn ofta kan närma sig sanningen med klarare ögon än vuxna.

Med risk för att tråka ut er, måste jag komma tillbaka till bilder igen, för detta är vår största angelägenhet nu. En annan indikation som kan hjälpa er att finna era bilder, är att fundera över var era fördomar finns. Och senare, när flera av bilderna börjar framträda, kommer du tydligt att förstå varför du har dem, vilken försvarsmekanism och rationalisering som har fått dig att anamma dem. Vad betyder ordet "fördomar" känslomässigt för er? Alla uppfattar detta ord på olika sätt. Det som människor oftast är mest emotionella kring gäller den fördom som de råkar vara mest känsliga för och de förbiser det faktum att det finns fördomar även i deras egna sinnen. Kanske är dessa ännu starkare än den som de stöter på hos andra. Den som ständigt förföljs av andras fördomar finner här ett mönster att undersöka, att gräva efter. Detta skulle vara en stark indikation på att det finns en bild i själen som magnetiskt drar till sig fördomar. Man projicerar därför på andra det som man på ett annat sätt i verkligheten känner själv.

En annan ledtråd, mina kära vänner: Fundera över vad som ständigt oroar er. För en viss person kommer det att vara att bli avvisad, för en annan fördomar, för en tredje rädslan för att någon ska stjäla något från honom – var och en har sin favorittanke. Bli klar över din. Fortsätt inte att leva med alla dessa känslor utan att klargöra dem. När du väl har klargjort dem, kommer du att få en god idé om vad du ska söka efter. Det finns så många som känner sig avvisade. De som ständigt känner sig avvisade bör tänka: "Kanske avvisar jag andra i en eller annan form." Detta kanske görs utifrån rädsla, det kanske görs för du är så rädd för att bli avvisad att du avvisar andra innan de kan avvisa dig. Och då, när de reagerar, såras du för att du har blivit avvisad. Ja, mina kära vänner, detta pågår ständigt. Vi ser dessa själsformer. Endast en exceptionellt vis människa kommer att reagera på er besatthet av avvisande på ett sådant sätt att den onda cirkeln mellan er undviks. Det vill säga, en mogen person kommer inte att dras in i den. Men de flesta människor är i en eller annan form så osäkra att er avvärjande inställning påverkar dem. Ni missförstår och skadar då varandra – och avvisar varandra. Det enda sättet att bryta cirkeln är genom att inte vänta på att andra ska vara de första som öppnar sina armar mot dig, trots själsbilden som dina känslomässiga strömmar visar. Glöm din egen fåfänga och osäkerhet och öppna själv dina armar, och se sedan vad som händer.

FRÅGA: Jag förstår att när vi är reinkarnerade så minns vi ingenting av våra tidigare liv. När vi kommer till andra sidan efter det här livet, kommer vi då att minnas våra tidigare liv, åtminstone för en kort stund och sedan glömma det, eller bär vi med oss dessa minnen så länge vi befinner oss på andra sidan?

SVAR: Det beror helt och hållet på det enskilda fallet, främst på individens utveckling och även på andra faktorer. Generellt och kortfattat kan jag säga detta: När själarna återvänder till sitt andliga hem, kommer de vanligtvis efter ett tag – inte alltid omedelbart, ibland förr, ibland senare – att vara i stånd att se antingen inkarnationen som föregick den senaste, och delar av denna minns de rätt så väl, eller flera föregående inkarnationer, beroende på det enskilda fallet. De kanske också ser den tidigare livsplanen och hur denna hänger ihop med tidigare inkarnationer. I vissa fall är det nödvändigt att se ett antal inkarnationer för att utvärdera uppgiften och hur orsak och verkan går från det ena livet till ett annat. Personligheten kommer således att se allt som är viktigt för att bedöma och utvärdera dess framsteg, eller avsaknaden av det. Eftersom alla individer övas i att bli starka i sin självutvärdering, ges varje själ alltid möjligheten att först göra en bedömning av sig själv – att utforma planer för aktiviteter, för lärande och rening i andevärlden, samt för förhandsplaneringen av nästa inkarnation. Det är bara när en adekvat självutvärdering fortfarande saknas som de högre andarna kommer in. För detta ändamål måste vissa tidigare liv avtäckas. Det som avtäckts stannar kvar hos anden på andra sidan och minnet tas bara bort under livet på jorden. När anden kommer tillbaka nästa gång, kommer andra inkarnationer att visas för den.

Först när vissa stadier har uppnåtts i den övergripande utvecklingen – avgörande milstolpar – ges anden hela kedjan, hela dess liv från tidpunkten för dess skapelse och fall, ner till varje enskild tillvaro. Detta kan ske vid olika höjdpunkter på den uppåtgående vägen. Vid var hundra inkarnation eller så, kan det finnas en sådan punkt. Och när cykeln av inkarnationer är fullbordad, är graden av medvetande så förhöjd att det inte längre handlar om att hindra den kämpande själen från att erhålla skadlig och stävande kunskap eller hjälpa själen att återfå en viss gynnsam kunskap. Allting kommer att finnas där. Och vad du då väljer att glömma är upp till dig. Du glömmor saker eller så betraktar du dem som användbara att komma ihåg. Det är upp till din fria vilja. Men när cykeln av inkarnationer är över och själen är redo att återvända hem, är det inte längre nödvändigt att den får hjälp, kraftfullt, med vissa medel, att minnas, så som sker innan detta stadium uppnås. Svarar det på din fråga?

FRÅGA: Ja, på ett sätt. Men syftet med min fråga var att få reda på huruvida man är medveten mellan inkarnationerna eller ej.

SVAR: Givetvis, jag sa precis det.

FRÅGA: Men är det inte en börda?

SVAR: Nej, det är inte en börda, för bara det som kommer att vara fruktbart och hjälpsamt kommer att avslöjas. Det som skulle vara en börda förblir dolt. Och ju mer man utvecklas, desto mindre kommer vetenskapen om tidigare avvikelser att vara en börda. Även om en del information inte är direkt trevlig, kan den vara nödvändig för att uppnå det som återstår att uppnås. Man kan inte göra det om man inte inser var, varför och hur man har misslyckats. Jämför det med ett barn som går i skolan, från den ena klassen till nästa. Medan det befinner sig i mitten av lärandet, har det inte möjlighet att syna hela läroplanen. Barnet tillägnar sig sina lärdomar dag för dag. Men det finns ämnen som det särskilt kan behöva koncentrera sig på under nästa termin. Jag inser att den här jämförelsen är otillräcklig, men på något sätt är det så.

FRÅGA: I det förra föredraget nämndes det att klärvoajanta kan se auran, men människorna bär inte alltid med sig bilder av sin sfär. Hur kan det vara så?

SVAR: Vad är det du inte förstår?

FRÅGA: Jo, vad man gör och vad man är, ger alltid en avbildning och detta skapar sfären.

SVAR: Varje person har många sfärer. Man kan inte leva i varje sfär samtidigt. Man "bär" därför inte med sig den, så att säga. Detta är symboliskt. I stort sett har du ditt högre jag, ditt lägre jag med alla dess olika grader och du har alla dessa mellanstadier. Vartdera skapar sin egen sfär. I överensstämmelse med det liv du lever, vad ditt sinne och hjärta sysselsätter sig med, vistas du – symboliskt sett – i den sfär som avbildar dessa inställningar och tendenser. Och de andra sfärerna är därför suddiga för tillfället, de befinner sig i bakgrunden, även de är dock dina. De kan träda fram i en annan period i ditt liv. Det är mycket svårt att få er att förstå. Jag har inget annat sätt att förklara detta.

FRÅGA: Till sist blir en individs alla sfärer ett?

SVAR: Absolut. Det är bara så länge personligheten är splittrad som varje del av personligheten har en sfär. Jag ber er att inte ta ordet "splittrad" i medicinsk bemärkelse. Ingen orenad person är ett, för ni har så många olika och motstridiga strömmar och dessa utgör splittringar. Rening innebär att bli ett.

FRÅGA: Om några av våra drömmar sänds till oss av andevärlden för att ge oss en lärdom, varför är de så övertäckta av symbolik?

SVAR: Låt oss för det första inte säga att en dröm ”sänds”. Drömmar sänds inte riktigt. Detta är svårt för mina mänskliga vänner att förstå, men det finns en skillnad mellan den så kallade psykologiska drömmen och den andliga drömmen. Drömmen som ges av andevärlden är egentligen ett minne av din vistelse i andevärlden medan din kropp sov. Ni vet att ni ofta upplever händelser i sömnen. Ni blir undervisade eller får råd om något och du kan då ta med dig ett minne för att hjälpa att föra fram det som själen fick intryck av. Även utan ett sådant minne, kommer detta själsintryck från en andlig upplevelse så småningom att påverka ditt liv, dina strävanden, dina inställningar. Men ofta är det till hjälp och mer effektivt om detta är en förstärkt bild. Anledningarna till att drömmar är suddiga av komplicerade symboler är mångfaldiga. Jag skulle inte kunna gå in på det grundligt i ett enkelt svar. Det skulle behövas minst ett föredrag om detta ämne, som jag kan ge vid ett senare tillfälle. Men för tillfället skulle jag vilja säga detta: Det finns, som ni alla vet, så många nivåer av den mänskliga personligheten och de har alla sina olika budskap att förmedla. Det ena suddar ut det andra. Detta är en orsak till förvrängningarna.

Den andra anledningen är att språket i andevärlden är ett bildspråk. När ni befinner er i ett mänskligt tillstånd, vana vid ett helt annat uttryckssätt, är bildernas symbolik något som ni behöver översätta. Detta är för övrigt en av anledningarna till att det är så väldigt svårt för en ande att uttrycka sig i det mänskliga språket. Det utgör en begränsning. Föreställ er det i bemärkelsen att översätta en text från ett främmande språk. Om du inte är mycket bekant med det språket och du måste översätta innebörden till det språk som är bekant för dig, blir det ibland en svår och mödosam uppgift. Den kräver ansträngning. Du behöver tänka. Du kanske behöver slå upp ett ord i en ordbok. Detta är svårigheten även här. Fenomenet i sig är inte förvirrande. Det är i själva verket mycket mindre förvirrande än ert mänskliga språk som är så mycket mer begränsat.

Och en tredje anledning, sist men säkerligen inte minst, är en annan komponent: Ni känner alla återigen till att människor har ett motstånd mot att få reda på sanningen om sig själva. Den delen som gör motstånd kan blanda sig i när din själ vill förmedla ett budskap till dig. En viss del av ditt väsen vill ge och visa fritt för ditt medvetande vad det inre problemet är. Den återger dessa bilder, men sedan finns det den här andra delen inom dig som är verksam som försöker suddas ut sådana budskap, oavsett om de kommer från den delen av din personlighet som vill utvecklas och bli mer medveten eller om de utgör minnen från andevärlden som vill tjäna samma syfte på ett annat sätt, med en annan metod som du ofta inte vet hur man särskiljer. Det är inte viktigt att du gör det så länge du får budskapet i sig. Den delen som gör motstånd vill täcka över och kamouflera budskapen som leder dig mot självinsikt och inre förändring. Detta är allt den kan göra, om din vilja är tillräckligt stark. Den kan inte förhindra, även om den yttre viljan fortfarande är lamslagen, att det högre jaget talar och är verksamt och visar dig vägen. Detta sker ofta genom drömmar. Men det lägre jaget blandar sig alltid i. Det sänder in störningar. Radiomeddelanden

kan störas på ett liknande sätt. Alla dessa komponenter är ansvariga för svårigheten att tolka drömspråk.

FRÅGA: Är en av anledningarna som du just nu angav i viss mån parallell till anledningen till att Jesus talade i liknelser och varför Bibeln är symbolisk?

SVAR: En del av anledningen, men inte helt. Anledningarna till att Jesus talade i liknelser är också mångfaldiga. Mänskligheten var till exempel mindre utvecklad vid den tiden. Människans allmänna sinnestillstånd var mer som ett barns. När man förklarar saker för ett barn, gör man det också mer i ett bildspråk, i förenklade termer. När barnet växer upp, blir det mer intellektualiserat och mer öppet för abstrakta idéer. En vuxen är förmögen att förstå en idé eller ett begrepp i abstrakta termer. Om man vill förmedla en idé till ett barn, om man vill berätta en historia för ett barn, gör man det genom en bilderbok. Samma sak gäller för mänskligheten som helhet. Den har dock vuxit lite grann sedan Jesus tid och är därför mer mottaglig för abstrakta idéer. Jesus talade förresten inte på det sättet till vissa av sina lärjungar eller nära vänner. Till dem talade han mycket abstrakt och inte alls i dessa liknelser. Liknelser var lättare för massorna att förstå då – de har ofta en mindre tendens att missförstås, oavsett om det sker uppsåtligt eller okunnigt. Bildspråket som används för barn eller som används i liknelser har inte något att göra med andevärldens bildspråk. Det senare är oändligt mycket mer subtilt och har en mycket vidare horisont än det mänskliga språket. Det mänskliga bildspråket är å andra sidan mer begränsat än det vanliga mänskliga språket. Man måste skilja mellan de två slags bildspråken. Det språk som ni upplever i drömmar ser bara ut att vara mer begränsat för er, men är i själva verket inte det.

FRÅGA: Vad är skillnaden mellan sömn och att vara under allmän narkos? Och hur är det med lokalbedövning? Lämnar de subtila kropparna det aktuella området av den fysiska kroppen?

SVAR: Sömn, liksom narkos eller någon annan form av medvetslöshet, innebär att en eller flera av de subtila kropparna lämnar den fysiska kroppen. Den eteriska kopian, som den ofta kallas, är den subtila kroppen som mest liknar den fysiska. Den består av subtil materia, men av en mycket grövre struktur än de andra subtila kropparna. Efter döden sönderfaller denna eteriska kopia – inte alltid omedelbart, men efter en tid. Ett spöke eller andra jordbundna andar som manifesterar sig, är en individ som har behållit sin eteriska kopia på grund av sitt inre sinnestillstånd.

Under den naturliga sömnen stannar den eteriska kopian kvar i den fysiska kroppen, medan den astrala kroppen lämnar. Om sömnen är mycket djup, kan även andra lager eller subtila kroppar dras ut något, men om sömnen är naturlig kommer den eteriska kopian att bli kvar. Den är därför känslig för smärta eller andra fysiska förnimmelser. Under narkos lämnar den eteriska kopian

kroppen: man är därför okänslig för fysisk smärta i det tillståndet. Detta kan också ske i olika trans- eller hypnostillstånd, men inte i alla transtillstånd.

FRÅGA: Vilka subtila kroppar blir kvar under en mycket djup narkos?

SVAR: Då har alla de subtila kropparna dragits ut, men de är förstås fortfarande förbundna med den fysiska kroppen med en sträng eller ett elastiskt spiralliknande band, också av subtil materia. Denna sträng bryts inte. Förbindelsen finns fortfarande, så att när det tillfälliga medvetlösa tillståndet avslutats, kommer bandet att föra tillbaka de subtila kropparna. När denna sträng bryts, inträffar döden. Vid en lokalbedövning kommer respektive organ i den subtila kroppen att avlägsna sig från den fysiska kroppen.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-05-19